

Το θέμα της πίστης είναι εν πολλοίς αμιγώς προσωπικό. Ο καθένας γνωρίζει μέσα του κατά πόσο πιστεύει, σε ποιόν πιστεύει, και τι ακριβώς πιστεύει. ...

Υπάρχουν ωστόσο στιγμές όπου, είναι δύσκολο να παραμείνει κανείς απαθής μπροστά στο δέος που προκαλεί ένα συγκλονιστικό γεγονός.

Όπως είναι τα Χριστούγεννα. Η ενσάρκωση του Θεανθρώπου. Η Γέννηση του Χριστού. Η Γέννηση της ελπίδας...

Μπροστά στο δέος της προσδοκίας, και κυρίως της γαλήνης που, έστω και παροδικά, αισθάνεται η καρδιά, το βάρος του ζυγού που κουβαλάει ο καθένας, ελαφρύνει. Οι σκιές μειώνονται. Τα σύννεφα αραιώνουν. Το σκοτάδι παραμερίζει. Το φως ζεσταίνει την καρδιά.

Ίσως γιατί εκεί συναντά κανείς τον Θεό. Στην καρδιά. Μέσα του. Όπως άλλωστε και το όνομα Εμμανουήλ, που σημαίνει "ο Θεός μαζί μας".

Μέσα μας. Για να τον έχουμε δίπλα και μπροστά μας. Και να τον μοιραζόμαστε με όσους τον αναζητούν.

Καλά Χριστούγεννα και χρόνια πολλά.

Του Μάνου Οικονομίδη